

латитѣ, натоварени отъ Голоса съ тая мисия, смиляватъ се за графинята и ѝ оставятъ въ гората, въ една пещера съ дѣтето ѝ, на произвола на съдбата, а Голоса ислъгватъ, че сж ѝ посѣкли. Слѣдъ седемъ години графътъ се връща отъ война, злочестъ, и отъ едно писмо оставено отъ Геновева, узнава невинността ѝ и оплаква ранната ѝ смъртъ. Той окувава въ вериги Голоса, които полудѣва отъ гризение на съвѣстята. Послѣ, графътъ, за растуха, отива на ловъ въ гората и намира случайно графинята въ пещерата съ дѣтето ѝ и една сърна, която ги хранила съ млѣкото си. Тѣ се упознаватъ и радостно се връщатъ въ палата. Тая наивна и трогателна концепция бѣше расплакала всичкитѣ баби и невѣсти въ града. Геновевината легенда помнѣхж и днесъ всичкитѣ, а много госпожи знаяхж на изустъ драмата.

Ето защо довчерашното прѣдставление вълнуваше отъ много дни обществото. То го очакваше нетърпѣливо като едно голѣмо събитие, което щѣше да внесе приятно разнообразие въ монотонния животъ на Бѣла - Черква. Всичко се тѣкмѣше да иде на театра. Богатитѣ госпожи приготвяхж прѣмѣнитѣ си, а сиромашкинитѣ продавахж на пазаря преждата си и тозъ часъ си купувахж билетъ, за да не би паритѣ да иджтъ за соль или за сапунъ. Общиятъ разговоръ бѣше за прѣдставлението и той задави всичкитѣ други общественни и семейни сплетни. Бабитѣ въ черква се питахж: — Гено, ще идешъ ли довчера при Геновева? и се готвѣхж да плачжтъ за многострадалната графиня. Въ кхщята съ любопитство приказвахж кой коя роля е зелъ и съ благодарение узнавахж, че Огняновъ ще бжде графътъ. Коварния, и послѣ полудѣлия, Голоса зе господинъ Фратю, който обичаше силнитѣ ощущения. (За да произведе повече впечатления въ послѣдната роль, господинъ Фратю нарочно остави косата си нерѣзана отъ единъ мѣсець насамъ). Илия Любопитниятъ бѣше слугата, Драко, и той двайсетъ пхти днесъ се